

BENICÀSSIM BELLE ÉPOQUE

Cada any, el primer cap de setmana de setembre, Benicàssim reviu el seu esplendor modernista amb el Festival Benicàssim Belle Époque. Aquest esdeveniment costumista transforma el Passeig Marítim Pilar Coloma en un escenari de principis del segle XX, amb elegants figurants abillats de gala, vehicles històrics, un mercat d'artesanía i oficis

tradicionals, exposicions d'època, concursos, actuacions musicals, representacions teatrals i moltes sorpreses més. Una experiència única per submergir-se en la història i el patrimoni de Benicàssim.

Festival Benicàssim Belle Époque

Benicàssim

Tourist Info Benicàssim
turismo.benicassim.es

Audioguies de Benicàssim
turismo.benicassim.es/audioguias

Entrades d'activitats turístiques
turismo.benicassim.es/tienda

Educación 1/2025

Benicàssim

Ruta de les vil·les

La bellesa d'una
arquitectura de somni

VL

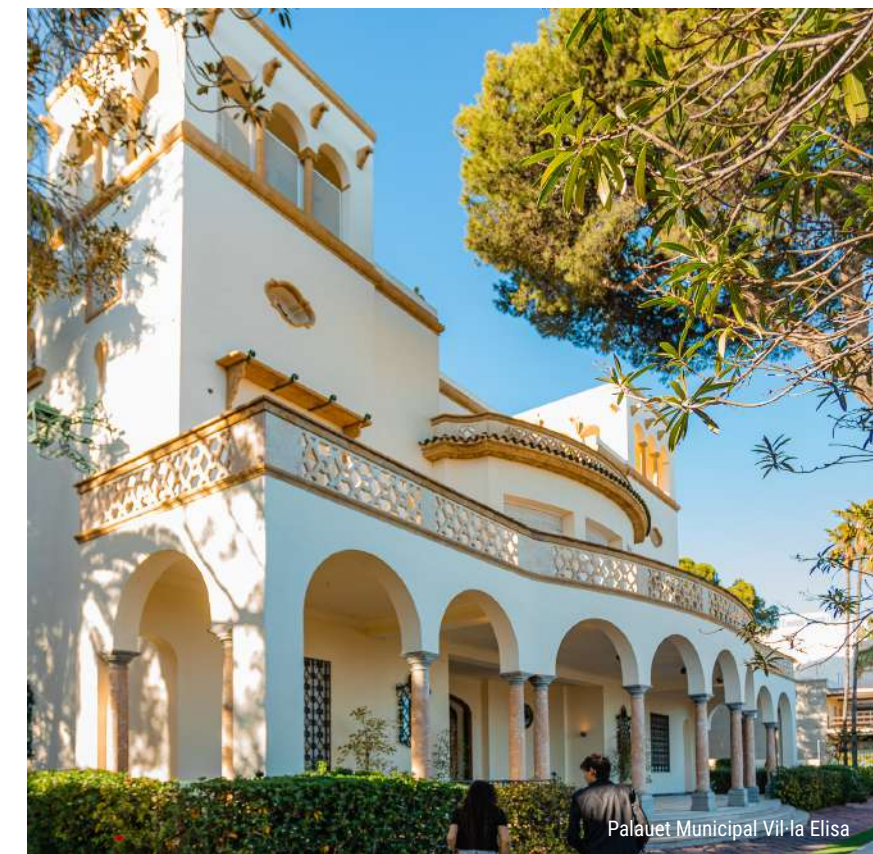

PALAUET MUNICIPAL VIL·LA ELISA

Construïda en 1942, com a residència estival en el solar on es van ubicar diverses vil·les pioneres, com la vil·la de Pilar Coloma. Va pertànyer a Elisa Carpi, esposa del Comte Joaquín Bau. D'aparença renaixentista, té estructura de palauet amb tres altures, gran porxe, àmplies terrasses i un pati posterior d'estil andalus.

En l'actualitat és propietat de l'Ajuntament de Benicàssim des de 1982 i després de la seua rehabilitació, s'han conservat les zones nobles com el vestíbul, capella, gran escala, salons i cuina en el seu estat original. És seu d'activitats socioculturals, exposicions, congressos acadèmics i esdeveniments com el Festival Benicàssim Belle Époque.

En el seu jardí es poden trobar més de trenta espècies vegetals, destacant un arbre monumental de 18 metres d'alçària, el Ficus macrophylla.

Palauet Municipal Vil·la Elisa

RUTA DE LES VIL·LES

A finals del segle XIX i principis del segle XX, l'aparició del traçat del ferrocarril del nord va motivar la composició del paisatge actual de Benicàssim.

En 1887, Joaquín Coloma Grau, responsable d'aquestes obres, decideix aprofitar l'excel·lent clima, la proximitat a les capitals i els singulars voltants per a construir una vil·la com a residència d'estiu per a la seua família. Així és com s'originen els inicis del conegut com a "Biarritz valencià": un conjunt de residències estivals d'estil modernista amb jardins esplèndids, habitades per la més avantguardista burgesia de Castelló i València.

Als peus de la platja de la Torre de Sant Vicent, ubicada al Passeig Bernat Artola, trobem la zona de vil·les més tranquil·la i decorosa, o com es coneixia popularment: "la Cort Celestial", mentre que el Passeig Pilar Coloma aconseguí

el sobrenom de "l'Infern" a causa de les luxoses construccions i les celebracions fins a altes hores que s'hi celebraven.

Actualment, la majoria de les 51 vil·les catalogades són privades, sent ocupades en els mesos d'estiu pels seus propietaris.

Algunes s'han convertit en elegants restaurants o hotels; a excepció destaquen dues vil·les de caràcter municipal: l'Espai Cultural de la Mar Vil·la Ana, on s'ubica la biblioteca de la mar de la zona nord, i el Palauet Municipal Vil·la Elisa, espai cultural on es duen a terme esdeveniments puntuals com el Festival Benicàssim Belle Époque i activitats com exposicions, concerts o congressos de diversa índole.

1. VIL·LA SOLIMAR: En el seu dia va ser propietat de Rafael Sanchís, director de l'Escola de Belles Arts de València i famós retratista d'aristòcrates i de la Casa Reial. Quan va decidir decorar el seu jardí amb escultures clàssiques semidespullades que miraven el mar, es va alçar un gran rebombori a la societat de l'època. Per això, els propietaris van decidir girar les imatges per evitar l'escàndol i, des d'aquell moment, la casa va ser coneguda popularment com "la vil·la dels culs".

9. VIL·LA DÁVALOS: Construïda en 1933, la casa compta amb elements propis de les construccions típiques del nord d'Espanya, com la pedra rústica de la part inferior de la façana i els detalls en roig de la fusteria. Avui en dia és un restaurant i pertany a la Fundació Dávalos-Fletcher de Castelló, dedicada a la promoció de les arts, les lletres i la ciència.

10. VIL·LA MARÍA JULIA: Primera vil·la de la zona anomenada "l'Infern". Freqüentada per pintors, escriptors, artistes i personalitats com la Infanta Alicia de Borbó. Cal destacar les meravelloses vistes de les dues terrasses simètriques de la façana i la decoració exterior

realitzada mitjançant plaques ceràmiques.

11. ESPAI CULTURAL DE LA MAR VIL·LA ANA: D'estil sobri i elegant, destaca la reixa de ferro rematada amb flors de lys. Actualment és propietat de l'Ajuntament de Benicàssim, que l'utilitza com a seu d'activitats socioculturals i com a biblioteca de la mar.

12. VIL·LA MARÍA: Va ser dissenyada pel reconegut arquitecte Maristany, que també va construir la Vil·la Dávalos, l'Antic Casino de Castelló i les més importants cases del passeig marítim. De gran elegància, a imatge dels palaus renaixentistes italians. La seua façana imponent destaca per les torres asimètriques, les terrasses amb vistes al mar i per les motlures, òculs i d'altres elements decoratius.

18. VIL·LA DEL MAR: La vil·la, construïda en 1891, marca el límit de les platges L'Almadrava i Voramar. Crida l'atenció la seua façana de rajola "cara vista", la seua estructura simètrica i eclesial i, també, el seu gran jardí, que va servir d'escenari per a la celebració de les millors festes de l'època. L'edifici ha allotjat inquilins de diversa classe: les monges oblates, que van

fixar ací la seua residència durant un temps, els brigadistes de la Guerra Civil, que la van utilitzar com a menjador, i els clients del restaurant que s'hi va establir en els darrers anys.

22. VIL·LA AMPARO: Aquesta magnífica vil·la, d'estil colonial americà, és una de les més antigues, ja que va ser construïda entre 1880 i 1920. Però el més destacat no és el que es veu, sinó les històries que s'amaguen darrere dels seus murs. Durant la Guerra Civil, aquesta casa es va convertir en hospital de malalties contagioses i també va ser escenari de la història d'amor entre l'escriptor Ernest Hemingway i la periodista de guerra Marta Gellhorn. A més, va tindre com a inquilins periodistes i fotògrafs com John Dos Passos o Henry Cartier-Bresson.

23. VIL·LA VICTORIA: Construïda en 1911, la Vil·la Victoria es va convertir prompte en el centre neuràlgic de l'anomenat "Infern" per les seues reunions socials desenfrenades. A les seues festes acudien els personatges més reconeguts de l'alta societat i del món de l'espectacle. Més tard, durant la Guerra Civil, va ser batejada amb el nom de "Vil·la Cultura", ja

que en ella es va ubicar la biblioteca, es projectaven pel·lícules soviètiques i s'organitzaven balls. El 1997, Luís García Berlanga va rodar ací part de la sèrie Blasco Ibáñez.

26. VIL·LA AMB TORRE: Aquesta vil·la és molt característica per la seua arquitectura renaixentista i medieval i per la seua torre, decorada amb merlets i teules vidriades, que encara que no formava part de l'estructura original, s'ha convertit en la seua senya d'identitat. A la part posterior es conserva adossada l'Ermita del Pilar.

27. HOTEL VORAMAR: La destacada trajectòria de l'Hotel Voramar és remunta a 1929, quan l'empresari Juan Pallarés va idear la construcció d'una casa de banys i cafè-restaurant. Gràcies al seu èxit, el projecte es va ampliar ràpidament amb una terrassa orientada al mar i un hotel. Durant la Guerra Civil, l'establiment va servir com a hospital militar. Escriptors, fotògrafs, actors i homes de negocis l'han escollit al llarg dels anys com a lloc de descans i recreació.

